

Szobafestést, mázolóást rendű kivitelben Szabó István Kálvin tér 2. Református palota festékház. Telefon 19-88.

lalkozásu. A fiatal népiskolai tanítók népművelési kiképzéséről a bizottság külön tanfolyamok rendezésével gondoskodott. Végül bejelentette Hübner titkár, hogy a DMKE az elmúlt évben 1600 pengővel támogatta a népművelési bizottság munkáját.

A titkári jelentést a bizottság egyhangulag tudomásul vette, majd Pálffy József javaslatára közönetet szavazott támogató munkásságáért Kogutowicz Károlynak, Simsay István szatymazi igazgató-tanítónak és Hübner József titkárnak; dr. Horváth József segédtanfelügyelőnek pedig a népművelési dalárda megszervezéséért elismerését fejezte ki.

Menyasszonyi kelengyék

ágy- és asztalneműek minden kivitelben Pollák Testvérek 'Kelengye' üzletében

előnyös áron

AZ ÉLET MOZIJÁBÓL

(Régi katonáról)

A század elején Walentics Dániel volt a régi szegedi honvédkerület parancsnoka. Hatalmas darab ember, meglehetősen gazdag is, akinek nagyon, neheztére esett a magyar nyelv, amit fiatal korában — horvát származású lévén — nem tanult meg. Egyáltalában Ferenc József nagyon favorizálta a horvát tiszteket, igen sokan jutottak közülük magas pozícióba, mintha titokban arra gondolt volna, hogy sose lehessen tudni, mire jó ez. Ha még egyszer...

Walenticsben azonban meg volt a jó szándék, magyar könyveket, magyar ujságot olvasott, hogy belejőjön a gyakorlatba. Annál nagyobb szükség volt erre, mert különben alig értették volna meg. Beköszöntője alkalmával beszédet intézett a tisztikarhoz, valahogy így:

— Urak! Katonáság megvan egy nagy gépezet, abban tiszt urak a csavargók. Vannak fontosabb és nem fontosabb csavargók, de muszáj, hogy együtt működjenek, mert csavargók nélkül gépezet megáll.

Természetesen csavarokat gondolt, csak nem tudta még jól kifejezni magát. Amugy említésre való, hogy szegedi parancsnoksága alatt nem is lehetett szó csavargókról. Nem szerette az uccán látni a tiszteket, találkozásnál hazaküldte őket, belekapaszkodott ezért egész apró előíráselleneségekbe, aztán külön foglalkoztató órákat, tanfolyamokat rendezett, úgy, hogy a végén nem minden ok nélkül hangzott fel a tréfás panasz a Hági árnyas kertjében.

— Mit ajánlta hát akkor a csavargást?

Mikor nyugdíjba vonult, Palermóba költözött, örökös napfénybe. Elcsalta magával a kutyamósóját is, derék magyar fiút, annyit beszélt a lelkére olasz borról, lángoló szemű táján lányokról, hogy az — számba véve az anyagi előnyöket is — vele ment.

Azonban a nyugalom megártott örök tevékenységhez szokott egyéniségének, eleinte sehogy sem érezte magát.

— Hallod-e, mondta a legényének, reggel öt órakor megállasz az ablakom alatt és elkezded fujni az ébresztőt, de olyan keserve, ahogyan csak tudod.

Ötör csakugyan felriad, felrántja az ablakot és szörnyen ordít.

— Gazember, eltakarodsz mindjárt! Aludni se hagytok, hát ma azért se megyek inspicálni.

Kimérgelődte magát, visszabújt az ágyába és az az elképzeléssel, hogy ő most itthon marad, édesen aludt tíz óráig.

— Reggel megint trombitálsz!

A fiu nem értette a dolgot, de engedelmeskedett, megint összeszidták, elkergették, Walentics jóízú aludt.

Az élete végéig nem tudta megszokni a foglalkozás nélkülséget. Ez az ébresztő hozzájárzott az egészségéhez, egész katonai multjához.

— Mindig én menjek inspicálni? — morfondírozott magában. Majd bolond lesznek. Menjen egyszer a beosztott tábornok is.

Igy szerezte meg magának a tökéletes álmod.

(A bajtársi szellem)

Ha egyszer elkezdene az ember felsorolni, hogy a régi osztrák hadseregben kicsoda szellemet fejlesztett ki a copf, — napestig sem lennének készen. Mutató ez is a sokból, szereplőjéről hallottam.

Civilek ülnék együtt katonatisztekkel, azt mondja beszélgetés közben a polgár.

— Rátarti ember ez a (mondjuk) Kovács főhadnagy, mint egy lovas tiszt.

Egy soha meg nem komolyodó bajtárs felugrik.

— Ne merészelj ilyet mondani!

Nyomban maga mellé veszi egyik kamerádját s elégtételt kérnek Kovács nevében.

A segédek összeültek.

— Mi a sértés?

— Ez relativ fogalom, mi kérjük az elégtételt, még pedig fegyverest.

— Isten neki, egy kis kardforgatástól mi sem ijedünk meg.

Azonban a párbajt el kellett halasztani, mert Kovács szabadságon van és, csak három nap múlva érkezik haza.

Ez is elintéződött, Kovács megjött, a jóbarát fogadta az állomáson.

— Pajtikám, holnap verekedni fogsz. Magamé. vá tettem egyik ügyedet s utólagos jóváhagyásod reményében intézkedtem.

— Helyes, köszönöm. Mi volt a sértés?

— Azt mondták, hogy rátarti vagy, mint egy lovastiszt.

— Hát aztán?

— Nincs tovább. Ez az egész.

Kovács egész nyugodtan csak annyit felelt.

— Édes pajtikám, ha már olyan szíves voltál, hogy magadévá tetted az ügyemet, talán meg is verekednél, mert én sehogy sem érzem magam sértve.

— Már engedj meg...

— Megengeded, de ezzel a »sértéssel« az én becsütetemnek semmi baja.

— Nem gondoltad át jól az ügyet.

— Ha ennyiből van, amennyit referálni szíves voltál, akkor nagyon is átgondoltam.

— Mégse léphetsz vissza, mert a segédek már mindenben megegyeztek, csak az időpontban nem.

— En nem adtam megbízást a tárgyalásra, a provokálásra még kevésbé. A verekedéstől nem félek, de a krakéleskedést utálom.

Többet nem is lehetett vele a dologról beszélni. S a vége?

Kovács főhadnagynak hamarosan fe kellett mondania a rangjáról, mert súlyosan vétett — a bajtársi szellem ellen. Szerencséje, hogy futni engedték, mert lehetett volna nagyobb baja is. Teszem azt, hogy lefokozzák.

Bob.

Karlsbadba utazó szegediek és szeged-környékiek figyelmébe!

Karlsbad legjobb és legszebb helyeinek egyikén — a Garlzenellen — fekszik a

VILLA TSCHAMLER

Minden kényelemmel és komforttal legelőrendűben berendezve

Hideg és melegvíz.

Központi tütés. — Lift.

Telefon. — Fürdők a házban.

43 szoba.

Egész Karlsbadban az első magyar villatulajdonos,

aki mindenkor készséggel áll magyar honiársai rendelkezésére.

Hazafias üdvözléssel
Antal Bertalan.

Uj, értékes bronzlelet a szegedi muzeumban

A városi muzeum igazgatósága jelenti: A szomszédos Klárafalva főjegyzőjének, Somogyi Imrénének útján a nyár elején egy bronzkori kis cserépedény került a muzeumba. Ennek a véletlen leletnek a nyomán Móra Ferenc muzeumigazgató régészeti kutatásait kezdte a falu határában. A Hajdova nevű parton, közel a Maroshoz, ahonnan az edény előkerült, Fakólovás Tóth István birtokán szokatlan nagy kiterjedésű bronzkori telepet talált, amelynek aránylag kis részéből is öt láda ép és törött edényt ástak ki egy-két méter mélységből. (A sokat ígérő, körülbelül 4000 éves telep teljes feltárására nem futotta a muzeum ötfödere lecsökkentett dotációjából.) Nagy eredményt jártak a falu belső területén végzett kutatások is. Egy hosszú földgerincen, öv. Molnár Ignác és Tóth Mihály telkén olyan népvándorláskori temetőt találtak, amelybe körülbelül ezer éven át egymásra temelkeztek a fazigok, hunok, avarok, gepidák, szlávok és az első keresztény királyok idejéből való magyarok. Az innen kikerült leletek közül legnagyobb jelentősége van egy bronzból öntött övdisznak, úgynevezett szíjvégnak, amely a hun korból származik és vadászjelenetet ábrázol. Egy vágató lovon ülő férfi, övében tegez, őzekre nyilaz. A jelenet élénken emlékeztet az úgynevezett Attila-kincs aranykorcsójáról ismert vadászjelenetre és fontosságát éppen ez adja meg. Ez a szíjvég az Attila-kincset, amelynek kora sok vita tárgya volt már, sokkal közelebb hozza a hunok korához, mint ahogy eddig tartották.

Az olvasó rovata

A Tisza

Igen tisztelt Szerkesztőség! A Tiszán-üdülők nevében kérjük a t. Szerkesztőséget, tegyék szívesen felhívásunkat, amely egy nyugati kultúrával aligha fordulhatna elő. A múlt évben a város még alkalmazott — számtalan hírlapi harc után — úgynevezett döghalászatokat, akik a Tiszán lefelé uszkáló szépszámu állati tetemeteket kifogták és nem engedték ezeket a borzalmas büzt terjesztő tetemeteket leuszni Szegedre. Az idén azonban ezzel az elsőrendű közegészségügyi nem törődik senki. Az evezősök és uszók nagyon sokszor találkoznak elhullott, vagy a Tiszába fulladt állatok tetemeivel, most már két nap óta Szeged nagyobb dicsőségére a »Sárgán« fekszik egy oszlásnak indult birkatetem, amelynek rettenetes szaga az egész környéket megfertőzi. Szépen fest így Szeged — mint fürdőváros, — nemde?

Kiváló tisztelettel: Egy tiszai fürdőző

A Korona-ucca

Tisztelt Szerkesztő Ur! Kérem, szíveskedjék alábbi soraimnak b. lapjában helyet adni. Hélyes hogy a város takarékoskodik a villágítással, de az már még sem járja, hogy a város szívében levő Korona-uccában este félkilenckor még ne égjenek a gázlámpák. Pénteken este a zsidó templomból kitóduló tömeg méltatlankodva látta, hogy a város ennyire figyelmen az egyik felekezet híveivel szemben, akiknek koromsötétben kell kibotorkálni a Korona-uccából.

Tisztelettel: Egy olvasójuk

A korszó

Mélyen tisztelt Szerkesztő ur! A korszón az est órákban már egészen rendez állapotok uralkodtak az utóbbi időkből. Az ember nyugodtan kimehetett családjával és nem volt kitéve annak, hogy az estvilág hölgyei kihívó magaviseletükkel megbotránkosztassák a korszón ülőket és sőt talókat. Néhány nap óta azonban újból mutatkoznak ilyen jelenségek, sőt egy igen durva jelenetnek szem- és fültanuja voltam. Az egyik hölgy rátámadt a mellettem helyet foglaló úrnőre és sértegetni kezdte, gunyos szavakkal illetve. A molesztálások most már ismét napirenden vannak. Talán a rendőrség tehetne itt valamit.

A közlésért köszönetet mondok és vagyok teljes tisztelettel R. B. magántisztviselő